

Biały Kamyk

Pismo Parafii Podwyższenia Krzyża Świętego w Jaworniku

Ten jest mój Syn Umiłowany,
w którym mam upodobanie...

(Mt 3, 17)

Drodzy Czytelnicy!

Oddajemy w Wasze ręce noworoczny numer naszej gazетки parafialnej. Przeżywamy czas Bożego Narodzenia. Cieszymy się, że Bóg przyszedł do nas i stał się jednym z nas. Miłość Boga poszła jednak jeszcze dalej – Syn Boży nie tylko stał się człowiekiem, ale również został z nami. Ta prawda jest nam dobrze znana choćby za sprawą Franciszka Karpińskiego, autora tak często śpiewanej przez nas kolędy „Bóg się rodzi”, której refren brzmi: „A Słowo ciałem się stało i mieszkało między nami”.

Może niejedni marzy, aby choć raz w życiu odbyć pielgrzymkę do Ziemi Świętej i zobaczyć miejsce narodzenia Jezusa. A przecież Pan daje nam o wiele większą łaskę – swoją obecność w Eucharystii. Niech każdy więc zapyta sam siebie: Czy ja cenię sobie tę łaskę? Św. Jan Bosko zgromadził raz swoich wychowanków, dał każdemu kartkę papieru i polecił napisać, jaki podarunek chciałby każdy z nich otrzymać na swoje urodziny. Jeden z chłopców poprosił o nowe ubranie, inny chciał mieć rower. Któryś

z nich napisał: „Jako najmilszy dla siebie podarunek uważałbym, gdyby ksiądz pomógł mi zbawić moją duszę i uczynić mnie świętym”. Był to Dominik Savio, którego Kościół w niedługim czasie po jego śmierci wyniósł na ołtarze. Wielkie i bardzo konkretne były pragnienia młodego Dominika – chciał zostać świętym. I znowu zadajmy sobie kolejne pytanie: A jakie są moje pragnienia na ten rozpoczynający się nowy rok?

Zanim zdołamy odpowiedzieć zwróćmy się w stronę Pisma Świętego. Bowiem podpowiada nam Ono co innego. Mówi: „A swoi Go nie przyjęli”. Był to dramat Chrystusa i dramat człowieka. Dramat odrzuconej miłości. „Wszystkim tym jednak, którzy Go przyjęli, dało moc, aby się stali dziećmi Bożymi”. Przyjęła Go garstka: Maryja, Józef, pasterze i Mędrcy. Przyjęliśmy Go i my, ale czy wszyscy? Czy przypadkiem ja sam nie należę do tych, którzy Boga nie przyjmują?

Jakże konkretne pytania stawia dziś przed nami Bóg. Pytania, przed którymi nie wolno nam uciekać.

ks. Sławomir Głuszek

Kochane Babcie i Kochani Dziadkowie!

Są takie sytuacje w życiu każdego człowieka, kiedy czuje się szczęśliwy.

Shczęśliwy jest, kiedy ma blisko siebie kochane osoby.

I my jesteśmy szczęśliwi i rozanieleni, kiedy są przy nas nasze Babcie i nasi Dziadkowie.

Dlatego nie posiadamy się z radości, że możemy naszym umiłowanym Babciom i Dziadkom

złożyć najserdeczniejsze życzenia z okazji ich święta.

Niech Łaskawy i Nieskończenie Dobry Bóg obdarzy Was drogie Babcie i drodzy Dziadkowie wszelkim dobrem, zdrowiem, pokojem, radością, pomyślnością i długimi latami życia.

Niech Matka Najświętsza otoczy Was Swoją opieką i wsparciem,

szczególnie w tych trudnych chwilach, których jako ludzie niejednokrotnie doświadczamy,

z których przecież utkana jest niemała część naszej codzienności,

ale życzymy, by te niedogodności i cierpienia

trzymały się od Was z daleką i omijały Was szerokim łukiem.

Dziękujemy także przy tej okazji, bo często zapominamy ile Wam zawdzięczamy,

po prostu dziękujemy za wszystko; za opiekę i troskę, za przykład wiary,

za dobre serce, wspólne rozmowy, za przeczytane książki, za wspólne spacer,

za dobre rady, za wszelkie gesty serdeczności,

za Wasze kółano i ramiona, które są bezpiecznym azylem, za

Obiecujemy, że w modlitwie zawsze będziemy o Was Najdrożsi pamiętać.

Jawornickie wnuczeta

Uroczystość Chrztu Pańskiego

Tekst: Dawid Grzeszkowicz

W pierwszą niedzielę po święcie Objawienia Pańskiego, Kościół obchodzi kolejną dużą uroczystość – Chrztu Pańskiego. Dekretem Świętej Kongregacji Obrzędów z 23 marca 1955 ustanowiono na dzień 13 stycznia wspomnienie chrztu Jezusa.

Posoborowa reforma kalendarza liturgicznego w 1969 r. określiła ten dzień jako święto Chrztu Pańskiego. Pominęto wyrażenie „wspomnienie” i przesunięto jego termin na niedzielę po 6 stycznia. Święto to zostało ustanowione na pamiątkę chrztu Pana Jezusa w rzece Jordan przez Jana Chrzciciela. Jednak nie tylko ten aspekt w tym dniu jest ważny. Chrztus jest także początkiem publicznej działalności Jezusa pośród ludzi. Od tego uroczystego aktu Chrystus Pan rozpoczął swoją misję nauczycielską. Miał wtedy trzydzieści lat, gdyż dopiero od tego wieku zwyczaj żydowski pozwalał występować publicznie przed ludem i nauczać. Uważano, że od trzydziestu lat rozpoczyna się pełnia dojrzałości męskiej.

Chrzest udzielany przez Jana Chrzciciela nie miał mocy odpuszczania grzechów. Był raczej symbolicznym aktem postanowienia zmiany swojego dotychczasowego postępowania. Zewnętrzny znak wewnętrznej odmiany, żalu za popełnione grzechy i gotowości zadośćuczynienia za nie. Był to krzyk tęsknoty duszy, aby Bóg w swoim miłosierdziu oczyścił ją z win, jak woda oczyszcza ciało z brudu zewnętrznego, materialnego. Z kolei Jezus, jako Syn Boży, nie popełnił żadnego grzechu, a mimo to przyszedł i ochrzcił się podczas obrzędu, który nie miał mocy zmywania win. Czyż nie jest to dziwne i nielogiczne? Warto więc zadać sobie pytanie – dlaczego Jezus tak postąpił?

Na Chrzest Pański musimy patrzeć w sposób symboliczny. Jezus nie wyrzeka się swoich grzechów (gdyż ich nie ma), ale przyjmuje na siebie wszystkie grzechy całego

świata, za które ostatecznie da przybić się do krzyża dla naszego zbawienia. Przez Jego śmierć będziemy mogli zaznać prawdziwego Chrztu. Jan Chrzciciel wyraźnie zaznacza różnice między jego chrztem, a tym, który daje nam Jezus. Chrystus „chrzcił Duchem Świętym”, udzielał Ducha Świętego przez swój Chrzest, życie Boże, łaskę uświęcającą. Natomiast Jan udzielał chrztu „wodą”, czyli symbolicznym aktem pokuty i pragnienia oczyszczenia duchowego. Był więc psychicznym nastawieniem i przygotowaniem do Chrztu, którego miał odtąd udzielać Jezus Chrystus. Jan Chrzciciel wyraźnie zaznacza różnicę pomiędzy chrztem, którego on udzielał, a Chrztem Chrystusa: „Ja was chrzczę wodą dla nawrócenia... On was chrzcić będzie Duchem Świętym i ogniem”.

W dzień tej uroczystości na mszach świętych odnawiamy również nasze przyrzeczenia chrzcielne. W zapytaniach kapłan pyta nas: „Czy wyrzekasz się grzechu [...]”, „Czy wyrzekasz się wszystkiego, co prowadzi do zła [...]”. Odpowiadamy, że tak. Ale ile razy znów upadamy, nie potrafiąc przezwyciężyć naszych ludzkich słabości? Nie szanujemy Chrztu – tego wielkiego daru od Boga, który jest dla nas początkiem drogi do wiecznej szczęśliwości. Obecnie, gdy rodzina chrzci swoje nowo narodzone dziecko, najważniejsze są sprawy organizacyjne wokół tej pięknej uroczystości: czy przyjęcie będzie w domu czy lokalu, w co się ubrać, kogo najlepiej wziąć na rodziców chrzestnych. Kompletnie zapominamy o duchowym aspekcie tego wydarzenia. Stwarzamy możliwość zbawienia dla naszego dziecka i oraz szansę, by podążało za nim całe swoje życie.

Życzę wam, Drodzy Czytelnicy, by nikt z nas nie zaprzepścił szansy, jaką dał każdemu ochrzczoneму Ojciec – szansy zbawienia. ■

Zarząd oraz Druhowie Ochotniczej Straży Pożarnej w Jaworniku

składają serdeczne podziękowania

Mieszkańcom Jawornika

za miłe i ciepłe przyjęcie oraz złożoną darowiznę w corocznej akcji „Kalendarz”

Nie bądź hipokrytą, ale prawdziwie wierzącym

Tekst: Wacław Szczotkowski

Na początku stycznia zwykle sporządza się podsumowania, rozliczenia, sprawozdania. Dzięki takim zabiegom podejmuje się analizę i refleksję nad tym co minęło, co zostało zrealizowane, co było piękne, co zostało zaniedbane, lub zmarnotrawione, co należy poprawić, a co zmienić, etc.

Wpisując się w klimat noworocznych remanentów i rachunków, postaramy się również podjąć próbę duchowego bilansu. Wszak przez cały rok zobowiązaliśmy się wzajemnie na stronach „Białego Kamyka”, aby realizować zadanie, które jest poważnym sprawdzianem oraz przejawem troski o autentyczną wiarę. Jego celem było pogłębienie zażyłości i bliskości z Najświętszym Bogiem. Wypada wobec tego rozważyć na przełomie starego i nowego roku, na ile owocnie i udanie, umocniła się więź z Panem Bogiem i w jakim stopniu ożywiły się oraz rozwinęły relacje z Jezusem Chrystusem naszym Panem i Zbawicielem. Taka ewaluacja jest potrzebna, ponieważ stoimy w obliczu mnóstwa wyzwań, a także czasów, kiedy od uczniów Chrystusa oczekiwać się będzie jasnej deklaracji przynależności do Niego.

Obserwujemy wysyp, jak grzybów po deszczu, pojawiających się w telewizji i Internecie postępowych i nowoczesnych katolików, których można byłoby nazwać „zmutowanymi katolikami” z racji głoszonych przez nich teorii i poglądów.

Już obecnie widać, jak się przedstawia rzeczywistość. Sporo mamy takich postępowych i nowoczesnych katolików, którzy to ograniczają swoje praktyki religijne do udziału we Mszy św. w Święta Bożego Narodzenia i w Święta Wielkanocne. Ta sytuacja jest widoczna gołym okiem, ponieważ nagle podczas tych świąt, robi się tłoczno we wszystkich kościołach. Tych uczestników świątecznej liturgii, można określić mianem „świątecznych katolików”. Oni widocznie uważają, że wystarczy być na Mszy św. dwa razy w roku i włączyć się w jakąś świąteczną charytatywną akcję, aby wykazać się uczynkiem miłosierdzia. Takie minimum, które niewiele kosztuje, ale jednocześnie kwalifikuje do tego, żeby mieć „zaliczone”. Oczywiście, że należy się mimo wszystko cieszyć z ich zaangażowania w sprawy wiary, choć mizerne i nikłe, ale zawsze to lepiej niż nic. Tymczasem, to przecież nasi bracia i siostry w Chrystusie, dlatego umotywowana

jest nasze zatroskanie o nich. Zamartwiamy się ich lekceważącą postawą oraz niepokoi nas ich nonszalancki styl traktowania potrzeb swojej duszy.

I jeszcze jeden przykład na potwierdzenie rozwijającej się niebezpiecznej, wręcz „egzotycznej” postawy katolickiej, tzn. takiej, która niewiele ma wspólnego z prawdziwą postawą katolicką. Obserwujemy wysyp, jak grzybów po deszczu, pojawiających się w telewizji i Internecie postępowych i nowoczesnych katolików, których można byłoby nazwać „zmutowanymi katolikami” z racji głoszonych przez nich teorii i poglądów. Twierdzą oni, że są wierzący, chodzą do kościoła, modlą się, ale wiara jest ich sprawą prywatną i się z nią nie obnoszą i nie afiszują. Po pierwsze nie ma wiary prywatnej. Wiarę otrzymuje się we wspólnocie i od wspólnoty Kościoła. Ta wiara jest darem Boga i zadaniem. Tę wiarę chrześcijanin ma głosić wszędzie gdzie się znajdzie, każdemu kogo spotka i całym swoim życiem. Dlatego twierdzenie, że wiara jest sprawą prywatną jest sprzeczne z nakazem Jezusa Chrystusa: „Idźcie na cały świat i głoscie Ewangelię wszelkiemu stworzeniu” (Mk 16, 15) oraz niezgodne z istotą życia katolickiego. Nie da się wychodząc z domu do pracy, zdjąć wiarę, zawiesić na wieszaku i ubrać się w świeckość, założyć nową maskę. Każdy kto przyjmuje wiarę decyduje się na to, że będzie się nią kierował w całym swoim życiu. Nie da się wiary na chwilę włączyć, a w sytuacji kiedy mam dokonać wyboru sprzecznego z nią, to ją wyłączyć, by mi nie przeszkadzała. Twierdzenie, że prywatnie, tzn. w domu to ja jestem katolikiem, natomiast w pracy, w towarzystwie, w innym środowisku odcinam się od mojej wiary jest zwykłą obłudą, faryzeizmem, dwulicowością. Nie dajmy się zmanipulować tym „niby-katolikom”, których wiara jest sprawą prywatną. Trzeba taką postawę piętnować i potępiać. Ona

przynosi tylko szkodę wspólnocie Kościoła. Módlmy się za nich, aby odkryli piękno wiary, którą nieudolnie próbują wyznawać i której się wstydzą. Módlmy się, żeby się nie bali przyznać do niej.

Czas przejść do ostatniej części naszych rozważań. Skoncentrujemy się nad tym, co od roku zajmuje i angażuje nasze przemyślenia w kwestii Dekalogu. Na rozpoczęcie roku kalendarzowego, a na zakończenie dociekań dotyczących dziesięciu Przykazań Bożych zajmijmy się 9 i 10 przykazaniem. Nasz przewodnik w przedmiocie Bożych przykazań, Ks. Edward Staniek, z którego wyjaśnień korzystamy i nimi się kierujemy, precyzyjnie, kunsztownie i z właściwą sobie rzetelnością podkreśla rangę dwóch ostatnich dobrych Bożych rad: „Nie pożądam żony bliźniego swego ani żadnej rzeczy, która jego jest”. Akcentuje, że „oba te przykazania zwracają uwagę na konieczność zachowania porządku w sercu człowieka, gdzie rodzi się pragnienie tak dobra, jak i zła. Nad powstawaniem tych pragnień, myśli, uczuć człowiek powinien czuwać. Zrodzone bowiem i wypielęgnowane w sercu prawie zawsze zamieniają się w czyn. Dobry Bóg upomina: zaglądam często do swego serca, czy nie rośnie tam pożądanie, które może ciebie i innych zgubić. Ład serca gwarantuje Twoje

szczęście”. Przypomnijmy sobie naukę na ten temat zawartą w Katechizmie Kościoła Katolickiego.

2529 Dziewiąte przykazanie ostrzega przed pożądaniem, czyli pożądliwością cielesną.

2530 Walka z pożądliwością cielesną dokonuje się przez oczyszczenie serca i praktykowanie umiarkowania.

2532 Oczyszczenie serca osiąga się przez modlitwę, praktykowanie czystości, czystość intencji i spojrzenia.

2533 Czystość serca domaga się wstydlivosti, która jest cierpliwością, skromnością i dyskrecją. Wstydlivość strzeże intymności osoby.

2552 Dziesiąte przykazanie zabrania nieumiarkowanej zachłanności, rodzącej się z pozbawionej miary żądzy bogactw i zawartej w nich potęgą.

2553 Zazdrość polega na smutku doznawanym z powodu dobra drugiego człowieka i nadmiernym pragnieniu przywłaszczenia go sobie. Jest ona wadą główną.

2554 Ochrzczony zwalcza zazdrość życzliwością, pokorą i zdaniem się na Bożą Opatrzność.

Na tym zakończylibyśmy nasze rozważania dotyczące Dekalogu, które miały nam pomóc we wzroście naszej wiary. Jednocześnie, te rady Dobrego Boga, zawierające całą mądrość życia, wyznaczyły właściwy kierunek na osiągnięcie prawdziwego szczęścia. ■

Hilary z Poitiers

ur. 310 r., zm. 367 r.

Święty, biskup, doktor Kościoła, pierwszy łaciński autor hymnów i największy dogmatyk przed Augustynem, Patron Poitiers, La Rochelle i Luçon. Urodzony prawdopodobnie w Pictawium (dziś Poitiers, zachodnia Francja), Hilary pochodził z bogatej i wpływowej rodziny pogańskiej, która zapewniła mu należyte wykształcenie. Wychowany był w duchu filozofii neoplatonickiej. Przypuszcza się, że zajmował wysokie stanowisko w administracji. W 345 r. ochrzcił się wraz z żoną oraz córką i przyjął święcenia kapłańskie. Po pięciu latach lud wybrał go na biskupa Poitiers.

Ok. 351 r. zetknął się z Marcinem z Tours, który został jego uczniem. W okresie jego biskupstwa rozwijał się arianizm, który mimo potępienia na Soborze Nicejskim (325) przetrwał przede wszystkim wśród ludów germańskich, zaś w Galii przybierał na sile. W połowie IV wieku ukształ-

towały się w Galii dwa stronnictwa: przywódcą arian był Saturnin z Arles, który próbował wprowadzić arianizm przy pomocy cesarza Konstancjusza II i synodu w Arles (353). Głównym przeciwnikiem arian był biskup Hilary, który jeszcze w tym samym roku na zwołanym przez siebie synodzie poddał surowej krytyce postanowienia synodu z Arles. Saturnin nie cofnął się jednak i w 356 r. zwołał kolejny synod do Béziers, na którego uchwały wpłynął sam cesarz: biskup Hilary został skazany na wygnanie do Frygii (dziś środkowa Turcja). Hilary napisał tu dwunastotomowe dzieło *De Trinitate* (o Trójcy Świętej), w którym rozprawił się z arianizmem. Próbował też doprowadzić do porozumienia między biskupami ariańskimi a katolickimi. Uznano go jednak za „siewcę niepokoju” i w 360 r. wysłano z powrotem do Poitiers. Mieszkańcy mia-

sta zgotowali mu entuzjastyczne przyjęcie. Wkrótce udało mu się uwolnić Galie od arianizmu, a synod paryski (361) złożył z urzędu jego głównego przeciwnika, Saturnina. Hilary próbował także interweniować w Górnej Italii, gdzie od 355 r. przewagę mieli arianie. Sukces był połowiczny: biskupi włoscy pozostali zwolennikami arianizmu, jednak nie propagowali już tej nauki. Hilary rozważny i niezwykle aktywny duszpasterz zmarł w Poitiers. Relikwie trafiły do Paryża, Arras, Le Puy i Parmy, a także do wielu miast w górnej Nadrenii, gdzie czci się go do dziś. W 1851 r. papież Pius IX ogłosił Hilarego doktorem Kościoła. Wspomnienie: 13 stycznia. IkonoGRAFIA: jako biskup, z księgą, depczący węże i smoka (arianizm), którego przebija biskupim pastorałem. ■

WIADOMOŚCI Z ARCHIDIECEZJI

◦ 4 grudnia 2019 roku ruszył „Projekt LIFE”. Jest to cykl wideoblogów na kanale YouTube Polskiego Stowarzyszenia Obrońców Życia Człowieka. Powstał w odpowiedzi na badania przeprowadzone przez CBOS, w których 50% ankietowanych młodych ludzi stwierdziło, że kobieta ma prawo zabić swoje nienarodzone dziecko, gdy podejrzewa się u niego ciężką i nieodwracalną wadę. - Analizując te dane, zaczęliśmy się zastanawiać, co możemy zrobić, aby zmienić taką postawę (...). Postanowiliśmy rozpocząć Projekt LIFE, czyli wideoblog dotyczący obrony życia od poczęcia aż do naturalnej śmierci, gdzie w sposób przystępny, czytelny i rzetelny będziemy przedstawiać informacje o życiu człowieka – powiedział Wojciech Zięba, prezes Polskiego Stowarzyszenia Obrońców Życia Człowieka w Krakowie.

◦ 6 grudnia parafia św. Mikołaja w Krakowie obchodziła odpust ku czci swego patrona, podczas którego uroczystie wprowadzono jego relikwie. Przywieziono je z włoskiego Bari. Relikwiarz w kształcie biskupiej mitry zawiera ampułkę z ciecżą z kości świętego (tzw. manna). Odznacza się ona przyjemnym zapachem, który nazywany jest „wonią świętości”.

◦ 13 grudnia papież Franciszek obchodził 50-lecie święceń kapłańskich. Po porannej Mszy św. w Domu św.

Marty życzenia ojcu świętemu złożył kard. Angelo Sodano, który stwierdził, że do biskupiej posługi powołał go św. Jan Paweł II. - „Również do Ciebie odnosi się to, co ten wielki papież napisał o źródłach swego kapłaństwa w książce «Dar i tajemnica». «Każde powołanie kapłańskie – pisał święty papież – w swej najgłębszej warstwie jest wielką tajemnicą, (...) tajemnicą Bożego wybrania: Nie wyście Mnie wybrali, ale Ja was wybrałem i przeznaczyłem was na to, abyście szli i owoc przynosili, i by owoc wasz trwał» (J 15,16)” – powiedział, zwracając się do papieża Franciszka.

◦ 14 grudnia w parafii św. Marcina w Krzeszowicach odbyło się 2. Rejowe Spotkanie Młodych pod hasłem „Przyjdę”. Było to kolejne w cyklu spotkań zorganizowanych przez Duszpasterstwo Młodzieży z okazji 100. rocznicy urodzin św. Jana Pawła II. Na uczestników czekał bogaty plan: świadectwo wspólnoty Cenacolo, warsztaty teatralne, plastyczne, muzyczne, liturgiczne. Najważniejszymi punktami dnia były wspólna Eucharystia i uwielbienie.

◦ 17 grudnia 2019 roku w Archiwum Kurii Metropolitalnej w Krakowie miała miejsce prezentacja odnowionych woluminów Acta Officialia (akta oficjała oraz wikariusza generalnego) i Acta Episcopalia (akta biskupa). Odnowione dokumenty to ogromne źródło wiedzy na

temat historii Polski. – Stanowią one bezcenny pomnik polskiego, kościelnego i narodowego dziedzictwa kulturowego – powiedział ks. prof. Kazimierz Łatak CRL. Zakonserwowane woluminy są udostępniane badaczom w czytelni Archiwum przy Franciszkańskiej 3, od przyszłego roku zostaną upublicznione wirtualnie.

◦ 19 grudnia w krakowskim seminarium miało miejsce admissio, czyli dopuszczenie alumnów do kolejnego etapu formacji. Jest to obrzęd, w którym kandydat-kleryk na imienne wezwanie biskupa, wobec wspólnoty Kościoła wyraża chęć przygotowania się do przyjęcia święceń diakonatu poprzez kształtowanie życia duchowego i służbę Kościołowi. W tym roku admissio otrzymało dziewięciu kleryków V roku.

◦ W kościele pw. św. Maksymiliana Marii Kolbego w Krakowie-Mistrzejowicach stanął pierwszy w Archidiecezji Krakowskiej ofiaromat. Jest to urządzenie, które pozwala składać ofiary na potrzeby parafii za pomocą transakcji bezgotówkowych. Ofiaromat ma formę elektronicznej skarbony i jest nazywany także elektroniczną tacą, e-tacą lub daromatem. Urządzenie umożliwia wskazanie kwoty ofiary i przekazanie jej poprzez transakcję zbliżeniową. Jeden ze współtwórców projektu powiedział, że możliwe jest wykonanie urządzenia adekwatnego do estetyki. ■

Ks. Rafał Wilkołek ogłoszony kanonikiem Archidiecezji Krakowskiej

fol. Biuro Prasowe Archidiecezji Krakowskiej

23 grudnia podczas spotkania opłatkowego z kapłanami abp Marek Jędraszewski wręczył nominacje do godności kanoników Archidiecezji

Krakowskiej. Wśród nominowanych znalazł się pochodzący z naszej parafii kapelan metropolity krakowskiego ks. Rafał Wilkołek.

Ks. Rafał Wilkołek w 2003 roku wstąpił do Wyższego Seminarium Duchownego w Krakowie, w 2009 przyjął święcenia kapłańskie z rąk ówczesnego metropolity krakowskiego kard. Stanisława Dziwisza. Przez dwa lata pracował jako wikariusz w parafii świętych Szymona i Judy Tadeusza w Skawinie, od 2011-2015 studiował w Instytucie Katolic-

kim w Paryżu. Po powrocie do Polski był duszpasterzem w parafiach w Skawinie, Mogilanach i w Krakowie oraz kontynuował pisanie pracy na Papieskim Uniwersytecie Jana Pawła II. Jest jednym z założycieli fundacji „Misericors”. W marcu 2017 roku abp Marek Jędraszewski mianował go swoim kapłanem.

Składamy serdeczne gratulacje ks. Rafałowi Wilkołkowi i jako wspólnota parafialna pamiętamy w modlitwie o kapłanie pochodzącym z naszej miejscowości. ■

Wigilia członków MDP

Tekst: dh Piotr Norek

Wigilia członków Młodzieżowej Drużyny Pożarniczej nie mogła odbyć się nigdzie indziej, jak w miejscu owianym historią i wspomnieniami, którym jest strażacka Salka Tradycji w budynku naszej remizy.

Pomysł na rozpoczęcie tradycji organizowania Wigilii MDP zrodził się w głowach opiekunów drużyny: Piotra Norka i Natalii Brewczyńskiej.

Opiekunowie nie zostali sami w organizacji tego spotkania. Zaangażowano w to członków MDP, którzy przynieśli ze sobą owoce, ciastka, pierniczki i napoje. Naczelnik OSP zapewnił nam barszcz czerwony i uszka, małżonka Prezesa przygotowała pieczone świąteczne smakołyki, a mama jednego z najmłodszych upiekła przepyszne ciasta na wigilijny stół.

Na wigilię przybyli członkowie MDP, opiekunowie MDP i zaproszeni goście: Prezes OSP Jarosław Norek,

Wiceprezes OSP Adam Brzegowy i Naczelnik OSP Paweł Cygan.

Spotkanie rozpoczęło się ubraniem choinki w iście strażackim stylu, której czubek zdobi czerwona prądowica. Najmłodsi krzatali się i z uśmiechem wieszali ozdoby na drzewku. Kolejno, przyszedł czas na modlitwę i podzielenie się opłatkiem, po czym wszyscy zasiedli do wigilijnego stołu.

Mikołajki MDP w kinie

Tekst: dh Piotr Norek

Zarząd OSP Jawornik wraz z opiekunami MDP podjął decyzję o zorganizowaniu wyjazdu do kina dla najmłodszych druhow z okazji Mikołajek. Wycieczka została sfinansowana przez jednostkę i odbyła się w godzinach wieczornych w sobotę, 7 grudnia. Członkowie MDP obecni na zbiórce poprzedzającej wyjazd do

kina wybrali seans „Krainę Lodu 2”, który mieli przyjemność obejrzeć w kinie Cinema City Kraków-Zakopianka. Wszyscy byli bardzo zadowoleni i zafascynowani wycieczką. Oczywiście w drodze powrotnej nie

mogło zabraknąć wizyty w restauracji „McDonald's”, co już jest tradycją na każdego rodzaju wypadzie.

Piłka jest okrągła, a bramki są dwie...

Tekst: ks. Sławomir Głuszek

14. grudnia br. w dekanacie myślenickim odbyły się eliminacje do Mistrzostw Polski w Halowej Piłce Nożnej Liturgicznej Służby Ołtarza. Rozgrywki przeprowadzone były na hali sportowej przy Zespole Szkół im. Andrzeja Średniawskiego w Myślenicach. Turniej rozgrywano w trzech kategoriach wiekowych: ministrant, ministrant starszy i lek-

tor. Ministranci z naszej parafii w kategorii ministrant zajęli drugie miejsce, przegrywając jedynie z parafią Zakliczyn. Również drugie miejsce było udziałem naszych ministrantów w kategorii ministrant starszy, ustępując miejsca pierwszego także parafii Zakliczyn. Z kolei nasi lektorzy w swojej kategorii zajęli czwarte miejsce.

Ministrantom i lektorom gratulujemy zwycięstwa i życzymy dalszych sukcesów na boisku sportowym.

Jawornickie kolędowanie

Tekst: Maciek Pilch

W piątkowy wieczór 27 grudnia w naszym Kościele Parafialnym odbyło się Jawornickie Kolędowanie zorganizowane przez Grupę Uwielbieniową. Przy akompaniowaniu gitary w Kościele rozbrzmiały przepiękne tradycyjne kolędy oraz krótkie rozważania, które przeprowadziły nas przez narodzenie Jezusa w betlejemskiej stajenke. U stóp Nowo Narodzonego Dzieciątka Jezus usłyszeliśmy słowa, które z jednej strony wyrażały radość z Bożego Narodzenia, a z drugiej strony zmuszały do chwili refleksji: „Dołączmy i my do pasterzy, przywitajmy naszego Zbawiciela radosnym śpiewem, oddajmy Mu cześć, wyznajmy naszą wiarę, że On jest prawdziwym Bogiem, naszym Panem i Zbawicielem. Pójdźmy wszyscy do stajenki, do stajenki, gdzie rozpoczęła się Jego ziem-

ska droga. Emmanuel – Bóg z nami – to tutaj w tej stajenke ziściło się Słowo. Bracie, siostró pamiętaj co Jezus powiedział do Ciebie i do mnie w Ewangelii: «A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata.» Wierzysz w to?»

Na zakończenie Ksiądz Proboszcz przeszedł przez Kościół z Dzieciątkiem Jezus błogosławiąc wszystkich kolędujących i zaskoczył wszystkich solowym wykonaniem góralskiej pasterki, za które otrzymał gromkie brawa. Dziękujemy wszystkim, którzy odpowiadając na nasze zaproszenie przybyli i włączyli się w nasze kolędowanie. Dzięki Wam udało się stworzyć niepowtarzalną atmosferę pełną ciepła i radości.

Wieczory Uwielbienia organizowane są w naszej parafii od ponad dwóch lat, w każdy czwarty wtorek

miesiąca (poza miesiącami wakacyjnymi). Spotykamy się, aby uwielbiać Boga w Najświętszym Sakramencie poprzez godziną adorację połączoną z modlitwą i śpiewem.

Cieszy nas fakt, że z każdym spotkaniem zwiększa się grono uczestników, powiększa się również nasza Grupa Uwielbieniowa. Zapraszamy gorąco do wspólnej modlitwy – najbliższy Wieczór Uwielbienia odbędzie się we **wtorek 28 stycznia 2020 r. o godz. 19.30.**

Jeżeli chcesz dołączyć do nas, wesprzeć modlitwą, śpiewem, grą na instrumencie lub po prostu swoją obecnością, dobrym słowem czy radą serdecznie zapraszamy. Kontakt tel. **782-237-446** (Maciek Pilch), e-mail **uwielbienie.jawornik@gmail.com**

Aktualne wiadomości na temat naszej małej wspólnoty oraz nagrania muzyczne z naszych Wieczorów Uwielbienia można znaleźć na facebookowym profilu **www.facebook.com/uwielbienie.jawornik/** oraz w serwisie youtube (wystarczy wyszukać profil Wieczory Uwielbienia w Jaworniku). ■

Roraty 2019

Tekst: ks. Sławomir Głuszek

Podczas tegorocznych rorat wszystkim uczestnikom przybliżyliśmy osobę i życie kard. Stefana Wyszyńskiego, Prymasa Tysiąclecia, który 7 czerwca 2020 roku zostanie beatyfikowany. „Takiego prymasa Bóg daje raz na tysiąc lat” – mówił o kardynale Wyszyńskim papież Jan Paweł II. Poznanie zatem wielkiego prymasa, który pomógł nam zachować wiarę i odzyskać upragnioną wolność w najtrudniejszym okresie współczesnych dziejów, to obowiązek każdego Polaka, a przede wszystkim tego najmniejszego.

Tegoroczne roraty zaczęliśmy od poznawania miejsca, gdzie zaczęło się życie wielkiego prymasa, a więc to, w którym mały Stefek Wyszyński mieszkał z rodzicami i rodzeństwem, gdzie się uczył i wychowywał, gdzie dorastał i dokonywał pierwszych wyborów. Kiedy już prze mierzyliśmy wspólnie miejsca związane z tym wielkim człowiekiem, skupiliśmy się na tym, czego Stefan Wyszyński, już jako kapłan, biskup i prymas, próbował nas nauczyć, a więc na tym, co w życiu jest naprawdę ważne, za czym warto iść i komu warto zawierzyć.

Podczas tegorocznych rorat aż 58 dzieci nie opuściło ani jednego spotkania, wpisując się tym samym do Złotej Księgi Małego Parafianina. Gratulujemy gorliwości i wytrwałości wszystkim i tym samym serdecznie zapraszamy naszych parafian (małych i dużych) za rok. ■

Święto Domowego Kościoła

Tekst: Zofia Pawłowska

Ostatnia niedziela mijającego roku, a pierwsza niedziela po Świętach Bożego Narodzenia to dzień Świętej Rodziny. Domowy Kościół w naszej Parafii – a jest nas już 24 małżeństwa w czterech kręgach – świętował w sposób szczególny. O godz. 11-tej msza św. odprowadzana była za wszystkie rodziny w naszej Parafii. Naszej Modlitwy potrzebują zwłaszcza małżeństwa, gdzie się źle dzieje, gdzie mówi się o rozwodzie lub gdy już poszli swoimi drogami – tatuś i mamusia. A dzieci?! Prosiłiśmy Maryję i św. Józefa, by wstawili się u swego Syna o ratunek dla nich i o błogosławieństwo we wszystkich naszych domach.

Tego samego dnia po południu spotykamy się już od kilku lat na wspólnym kolędowaniu – gitara, śpiewniczki i przez kilka godzin wszystkie znane nam kolędy i pastorałki są wyśpiewane i to ze wszystkimi zwrotkami. Bywa nas od 30–50 osób, dorosłych i dzieci. I tym razem przyszli do nas kolędnicy misyjni rozesłani przez kapłanów na naszej mszy św. Młodzież z grupy apostołskiej poprzebierana za Japończyków i Indian pięknym śpiewem nieświeć, że Pan Jezus się narodził, a nasze rodziny miały okazję poprzez ofiarę podzielić się swym dostatkiem z bardziej potrzebującymi. Wielką radość sprawił nam Ksiądz Proboszcz uczestnicząc w naszym spotkaniu. Był również z nami niezawodny przyjaciel Domowego Kościoła ks. Marcin Jankiewicz.

5-go stycznia w Sułkowicach odbyło się także spotkanie opłatkowe wszystkich kręgów rejonu Myślenickiego Domowego Kościoła, a jest ich ok. 30. Rozpoczęli go całkiem, całkiem mali kolędnicy śpiewem i wierszykami. Wszystkich ujęło za serce drżenie głosu i szczerze łzy małej dziewczynki, gdy mówiła o zmarzniętych stópkach Pana Jezusa. Na skrzypcach przygrywała m.in. Pani Redaktor naszego B.K. – Małgorzata Gumularz. Łamanie się opłatkiem, wspólne śpiewanie, a przede wszystkim rozmowy, rozmowy, radość spotkania. Radość, że jest nas tak duża gromada, że modlimy się za siebie nawzajem, że możemy na siebie liczyć, że razem wielbimy naszego Pana. ■

BOŻE SAKRAMENTY

Stwórca dał ci życie tak się stało
Podarował tobie nieśmiertelną duszę
Rodzice ofiarowali ci twoje ciało

Wyrzekłeś się grzechu szatana
Dostałeś pierwszy Sakrament od Pana
Święconą wodą przy chrzcielnicy
Twoja głowa została obłana

Bóg całe twoje życie
Nieustannie prowadzi śledzi
Przebacza tobie popełnione grzechy
Podczas Pierwszej Spowiedzi

Po pierwszej szczerzej spowiedzi
Jest rzeczą świętą i przyjętą
Po rozgrzeszeniu i pokucie
Przyjmij Komunię Świętą

Sam Bóg i Ojciec Duchowy
Dał nam błogosławieństwo
Gdyśmy zawierali z sobą
W świątyni Małżeństwo

Dziękujemy za te Sakramenty
Najłaskawszy dobry Boże Panie
I za te który otrzymaliśmy
Przez nasze Święte Bierzmowanie

Bóg nas wszystkich kocha
Jest miłosierny uwielbiony
Przez Ducha i ręce kapłana bądź
Olejem Świętym namaszczoney

Dziadek Roman

„Wiele rzeczy w krótkim czasie”

Tekst: an. Dominika Pająk

Ten czas minął nam niezwykle szybko, w sumie jak każdy miesiąc na naszej grupie...

Rozpoczęliśmy go od mikołajek rozdając sobie prezenty w nagrodę za poprawną odpowiedź na wylosowane pytanie, które opierało się o adwent i Boże Narodzenie. Po upominkach obejrzelśmy bajkę „prawdziwa historia Mikołaja” – pięknie przedstawia życie świętego, który postępował na wzór Jezusa i pomagał ludziom.

Na kolejnym ze spotkań poznaliśmy życie i ciekawostki związane ze świętą Cecylią, która jest patronką osób śpiewających, po czym sami zaczęliśmy śpiewać nie tyle pieśni, co kolędy i pastorałki.

Zbliżające się święta Bożego Narodzenia zachęciły nas do podjęcia dyskusji na ich temat. Powróciliśmy do przeszłości, wspólnie opowiadając historię Narodzenia Jezusa, którą znamy z Pisma Świętego oraz porozmawialiśmy o naszym przygotowaniu do tych dni. Łatwo nam wszystkim odpowiedzieć na pytanie: „jak się przygotować do świąt?” pod kątem ziemskim, a pod kątem duchowym?

Najlepiej spędzone święta to takie, gdy podczas nich możemy w pełni uczestniczyć w całej Mszy Świętej i przyjąć najważniejszego gościa do naszego serca. Dlatego warto przed tym czasem się nawrócić – oczyścić z popełnionych grzechów idąc do sakramentu pokuty. Zawsze po takiej szczerzej spowiedzi można poczuć się lekkim, wolnym bądź odejść od konfesjonału jeszcze bardziej radosnym i uśmiechniętym.

W Wigilijsy poranek ubraliśmy choinki w naszym kościele oraz zakończyliśmy poprawki naszych kolędowych gwiazd. Dzięki temu mogliśmy 29.12 rozpocząć kolędowanie misyjne. Choć nie udało nam się odwiedzić wszystkich domów przez wzgląd na pogodę, wczesne popołudniowe godziny oraz zdrowie to i tak mamy nadzieję, że za rok będzie jeszcze lepiej. Mimo to chcemy bardzo podziękować za życzliwość, uśmiech oraz wspólne śpiewanie. Bóg zapłać! ☺

Koncert kolęd scholi

W Nowy rok odbył się coroczny koncert kolęd naszej scholi parafialnej. Dziewczynki pięknie zaśpiewały, w sumie aż 17 kolęd i pastorałek tych bardziej i mniej znanych. Nie zabrakło solówek, duetów oraz trio, które pokazały swoje grupowe i indywidualne

talenty do śpiewu.

Jesteśmy wdzięczni wszystkim obecnym za wspólne kolędowanie, wsparcie oraz złożenie pieniędzy na potrzeby scholi. Dziękujemy! ■

Wspomnienie Najświętsze Imię Jezus

Dział „Kamyczek dla dzieci” opracowała Lucyna Bargieł

ישוע
Jeszua
Jezus

Imię **JEZUS** zostało nadane Mu przez samego Boga Ojca. Anioł Gabriel podczas Zwiastowania Maryi rzekł do niej, że pocznie i porodzi Syna, któremu nada imię Jezus.

Imię Jezus oznacza: Jahwe pomaga, ratuje. Niemal we wszystkich językach świata powszechnie używa się chrześcijańskiego pozdrowienia: „Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus”.

W Liście do Filipian czytamy:

Dlatego też Bóg Go nad wszystko wywyższył i darował Mu imię ponad wszelkie imię, aby na imię Jezusa zgięło się każde kolano istot niebieskich i ziemskich i podziemnych. I aby wszelki język wyznał, że Jezus Chrystus jest PANEM – ku chwale Boga Ojca.

PANI ZIMA

Przyszła do nas Pani Zima,
w bardzo długim płaszczu,
w koronie na głowie
z gwiazdek jedenastu.

W kryształowych butach,
lśniących w słońca blasku.
By zamrozić ziemię,
od morza do lasku.

Trzyma w ręku różdżkę
w srebrzystym kolorze,
którą wciąż czaruje,
wszystko, to co może.

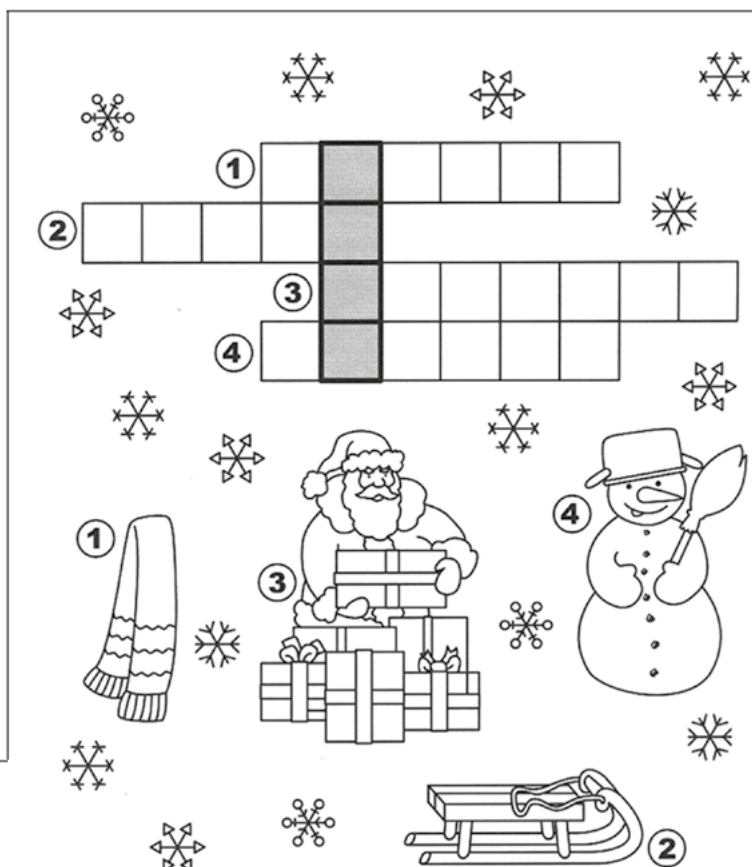
W rękawie przyniosła,
puszek śnieżnobiały,
by zasypać pola
i świat wokół cały.

Kryształowym butkiem,
tupnęła trzy razy,
aby lodem pokryć,
wszystkie wkoło stawy.

I tak czarowała,
swoją srebrną laską,
aż świat zasypała
i na zimę zasnął.

Tekst zgłoszony przez Bajdulkowo.
Udostępniamy go za zgodą autorki,
Anny Muszyńskiej

Rozwiąż krzyżówkę obrazkową.
Litery na szarych polach czytane
pionowo utworzą hasło.

Jasełka w przedszkolu

Tekst: Edyta Ajchler

Święta Bożego Narodzenia są najbardziej rodzinnymi i ciepłymi świętami, pozwalającymi poczuć serdeczność i miłość wszystkich wokół. Zarówno dzieci jak i dorośli z niecierpliwością oczekują ich nadejścia.

Ten magiczny czas, tę piękną atmosferę daje się odczuć również w naszym przedszkolu. Kolejny raz w przedświątecznym tygodniu wszystkie grupy wiekowe sprawiły radość swoim bliskim przedstawieniami jasełkowymi. Co roku w każdej grupie przedszkolaków „Jasełka” mają inną, niepowtarzalną oprawę artystyczną.

Przedszkolaki ku radości swoich rodziców, w pięknych strojach przedstawiały historię narodzin Dzieciątka Jezus uświetnioną nowoczesnymi

kolędami i pastorałkami. Przepiękna, nowa scenografia przedstawiająca aniołka, nadała tym wyjątkowym spotkaniom uroczysty i nastrojowy klimat. Przedstawienia były wyjątkowe. Dzieci z dużym zaangażowaniem odgrywały swoje role i przeżywały magię Bożego Narodzenia. Mali aktorzy zaprezentowali swoje talenty, które na koniec nagrodzone zostały gromkimi brawami. Do grupy „Piratów” zostali zaproszeni: p. Naczelnik wydziału Edukacji i Sportu R. Marzec, p. dyrektor szkoły podstawowej B. Boczkaja, p. poseł na sejm W. Ku-

rowski, p. radny W. Szczotkowski, przedstawicielka Straży Pożarnej N. Brewczyńska, Dyrektor Biura Poselskiego pana Kurowskiego oraz p. E. Kurek z biblioteki.

Po zakończonych występach przy blasku świec i lampionów, dzieci zaprosiły rodziców do wspólnego ubierania choinki. Nie zabrakło również śpiewania kolęd, pastorałek i składania sobie życzeń. To wszystko sprawiło, że naprawdę poczuliśmy atmosferę zbliżających się świąt. ■

Święty Mikołaj w przedszkolu

Tekst: Aneta Murzyn

Święty Mikołaj lubi odwiedzać dzieci w każdym miejscu na całym świecie. 6 grudnia z workiem pełnym prezentów przyjechał również do naszego Przedszkola w Jaworniku. Oczekując upragnionego gościa przedszkolaki zastanawiały się – kto był grzeczny a kto nie? Oczywiście u nas wszystkie dzieci i cały personel placówki mógł liczyć na prezent od naszego wspańnego gościa. Co oznacza, że wszyscy byliśmy grzeczni ☺. I nadeszła ta upragniona chwila, kiedy to dzieci nadśledziwały dźwięku dzwoneczków, a było słychać je już z daleka. Świadczyły one o tym, że do przedszkola zbliża się nikt inny, jak Święty Mikołaj we własnej osobie. Przed-

szkolaki były bardzo szczęśliwe, rozpromienione, a kiedy znalazły się blisko św. Mikołaja – troszkę zawstydzone. Oprócz pełnego prezentów worka, św. Mikołaj przywiózł ze sobą dużo uśmiechu. Rozmawiał z dziećmi, zachęcał ich, aby były grzeczne, słuchały rodziców i pań w przedszkolu. Święty Mikołaj nie przybył do nas sam, towarzyszył mu diabełek – który wzbudził wielkie poruszenie, oraz prześlizgnięty aniołek i renifer – to one dzielnie odganiały niesfornego diabełka od przedszkolaków. Na zakończenie Święty Mikołaj wszystkim dzieciom osobiście wręczał duże paczki, a w nich – dla każdego coś dobrego! Za prezenty przedszkola-

ki odwdzięczyły się pięknie zaśpiewanymi piosenkami i własnoręcznie przygotowanymi pracami o tematyce zbliżających się Świąt Bożego Narodzenia. Oczekiwane spotkanie ze św. Mikołajem minęło w bardzo miłej atmosferze i przyniosło naszym podopiecznym wiele radości. Dzień ten na długo pozostanie w pamięci wszystkich przedszkolaków, a niektórzy z nich już od jutra nie będą mogli doczekać się Jego kolejnej wizyty. ■

Intencje mszalne

13.01.2020, poniedziałek

- 7.00 + Anna Oboń, Edmund mąż,
Stanisław syn, zmarli z rodzi-
ny
17.00 + Tadeusz Gędźba – od chrze-
śniaka Janusza z rodziną

14.01.2020, wtorek

- 7.00 + Tadeusz Chmielowski – od
żony i syna
17.00 + Józef Oliwa – od chrześnicy
z rodziną

15.01.2020, środa

- 7.00 ++ Jan, Franciszka, Kazimierz
Siuta, Paweł, Wiktoria Polew-
ka, zmarli z ich rodzin
17.00 ++ Helena i Wiktoria Włoch, ich
rodzice i rodzeństwo

16.01.2020, czwartek

- 7.00 + Zofia Dymek – od córki Teresy
17.00 + Bronisława Górecka r. śm.

17.01.2020, piątek

- 7.00 rezerwacja
17.00 + Tadeusz Gędźba – od brata
Stefana z żoną z Krzywaczki

18.01.2020, sobota

- 7.00 + Maria Kielbowicz 2. r. śm.
17.00 + Janusz Motyka – od brata Jacka

19.01.2020, niedziela

- 7.00 1) + Józef Ostafin r. śm.,
2) ++ Stanisław Tomal 26. r. śm.,
Maria żona, Piotr i Genowefa
Mirek, Andrzej i Antoni sy-
nowie
9.00 + Marek Pająk 17. r. śm.
11.00 ++ Stanisław i Helena Podoba
15.30 dziękczynno-błagalna w 85. r.
urodzin Stanisława

20.01.2020, poniedziałek

- 7.00 ++ Stanisław Góralik, Karolina
żona, Krzysztof wnuk, dusze
w czyśćcu cierpiące
17.00 + Andrzej Hudaszek – od syna
Marka z rodziną

21.01.2020, wtorek

- 7.00 + Łucja Węgrzyn – od wnuków
z Jawornika
17.00 ++ Hieronim Szlachetka, Maria
żona r. śm.

22.01.2020, środa

- 7.00 + Tadeusz Chmielowski – od
mamy
17.00 + Tadeusz Gędźba – od syna Ta-
deusza z rodziną

23.01.2020, czwartek

- 7.00 dziękczynno-błagalna z prośbą
o dalsze Boże błogosławień-
stwo, zdrowie dla rodziny
Raczków z Syberii
17.00 + Andrzej Hudaszek – od córki
Marii z rodziną

24.01.2020, piątek

- 7.00 + Tadeusz Góralik – od żony
17.00 + Józef Oliwa – od siostrzeńca
Jarosława z żoną

25.01.2020, sobota

- 7.00 w intencji małżeństw i rodzin
naszej parafii
17.00 rezerwacja

26.01.2020, niedziela

- 7.00 ++ Aniela Bylica r. śm., Stanisław
mąż, Jadwiga Mądrała, Stani-
sław i Wiktoria Chrapek
9.00 + Franciszek Cudak – od żony
11.00 rezerwacja
15.30 + Janusz Motyka – od siostry Re-
naty z rodziną

27.01.2020, poniedziałek

- 7.00 + Anna Oboń, Edmund mąż,
Stanisław syn, zmarli z rodzi-
ny
17.00 + Tadeusz Gędźba – od brata
Mieczysława z rodziną

28.01.2020, wtorek

- 17.00 + Janusz Motyka – od kuzynki
Mai z rodziną

29.01.2020, środa

- 7.00 rezerwacja
17.00 + Kazimierz Skalba – od syna
z rodziną

30.01.2020, czwartek

- 7.00 + Tadeusz Chmielowski – od sio-
stry Marii
17.00 + Władysław Polewka – od Kry-
styny i Józefa Kaczor z rodzi-
ną

31.01.2020, piątek

- 17.00 + Tadeusz Gędźba – od sąsiada
Wiśnicza z rodziną

1.02.2020, sobota

- 7.00 + Maria Kielbowicz – od sąsia-
dów Wiśniczów
17.00 + Kazimierz Ostrowski – od
żony i córki

2.02.2020, niedziela

- 7.00 1) ++ Maria Braś, zmarli z jej ro-
dliny
2) dziękczynno-błagalna z prośbą
o dalsze Boże błogosławień-
stwo, zdrowie, opiekę
MB dla Anny i Andrzeja w 51.
r. ślubu
9.00 + Maria Pęcek – od chrześnicy
Krystyny z rodziną
11.00 dziękczynno-błagalna z prośbą
o dalsze Boże błogosławień-
stwo dla Arkadiusza z ok. 18.
r. urodzin
15.30 ++ Jan Białoń 18. r. śm, jego ro-
dzice, Władysław i Rozalia,
Wojciech Folwarski zięć

3.02.2020, poniedziałek

- 7.00 ++ Stanisław Góralik, Karolina
żona, Krzysztof wnuk, dusze
w czyśćcu cierpiące

- 17.00 + Tadeusz Gędźba – od Renaty
i Stanisława Chrapek

4.02.2020, wtorek

- 7.00 + Zofia Dymek – od córki Anny
17.00 + Julia Piątek – od córki Stanisła-
wy

5.02.2020, środa

- 17.00 1) + Zbigniew Racinowski – od
rodziny Olbert z Buczkowic
2) + Aleksander Szlachetka 38. r.
śm.

6.02.2020, czwartek

- 17.00 rezerwacja

7.02.2020, piątek

- 7.00 ++ zmarli wypominani w wypo-
minkach
17.00 + Tadeusz Gędźba – od sąsiadów
Góralików

8.02.2020, sobota

- 7.00 + Maria Szafranec 13. r. śm.
17.00 ++ Władysław Łapa, Agnieszka
Łapa, Antoni Łapa, Józef Gar-
czyński, Kazimiera Garczyń-
ska, Julianna Cygan, Michał
Cygan, Józef Szlachetka, Lu-
dwik Szlachetka

9.02.2020, niedziela

- 7.00 + Zofia Szlachetka – od wnuczek
Pauliny i Katarzyny
9.00 1) + Karol Dańda 8. r. śm.
2) + Andrzej Woźniak
11.00 rezerwacja
15.30 + Franciszek Cudak – od syna
Jana z rodziną

Czytania mszalne na niedziele

19 styczeń, 2 niedziela zwykła

*Następnego dnia ujrzał Jezusa zbliża-
jącego się do siebie. Powiedział wtedy:
„Oto Baranek Boży, który gładzi grzechy
świata” (J 1, 29).*

26 styczeń, 3 niedziela zwykła

*Lud, który siedział w ciemności, ujrzał
światło wielkie, i mieszkańcom cie-
nistej krainy śmierci światło wzeszło
(Mt 4, 16).*

2 luty, Święto Ofiarowania Pańskiego

*Gdy potem upłynęły dni ich oczyszcze-
nia według Prawa Mojżeszowego, przy-
nieśli Je do Jerozolimy, aby Je przedsta-
wić Panu (Łk 2, 22).*

9 luty, 5 niedziela zwykła

*Tak niech świeci wasze światło przed
ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczyn-
ki i chwalili Ojca waszego, który jest
w niebie (Mt 5, 16).*

Kalendarium liturgiczne

13 styczeń, poniedziałek

Dzień powszedni albo wspomnienie św. Hilarego, bpa i dra Kościoła

17 styczeń, piątek

Wspomnienie św. Antoniego, opata

20 styczeń, poniedziałek

Dzień powszedni albo wspomnienie św. Sebastiana, męczennika

21 styczeń, wtorek

Wspomnienie św. Agnieszki, dziewicy i męczennicy

22 styczeń, środa

Dzień powszedni albo wspomnienie św. Wincentego Pallottiego, prezbitera

24 styczeń, piątek

Wspomnienie św. Franciszka Salezego, bpa i dra Kościoła

25 styczeń, sobota

Święto Nawrócenia św. Pawła Apostoła

27 styczeń, poniedziałek

Dzień powszedni albo wspomnienie św. Anieli Merici, dziewicy

28 styczeń, wtorek

Wspomnienie św. Tomasza z Akwinu, prezbitera i dra Kościoła

31 styczeń, piątek

Wspomnienia św. Jana Bosko, prezbitera

3 luty, poniedziałek

Dzień powszedni albo wspomnienie św. Błażeja, bpa i męczennika

5 luty, środa

Wspomnienie św. Agaty, dziewicy i męczennicy

6 luty, czwartek

Wspomnienie świętych męczennika Pawła Miki i Towarzyszy

7 luty, piątek

Dzień powszedni albo wspomnienie bł. Klary Szczęsnej, dziewicy

8 luty, sobota

Dzień powszedni albo wspomnienie św. Hieronima Emilianego, zakonnika

PRZYCHODZI PACENT DO APTEKI...

Domowe sposoby wzmacniania odporności

SYROP Z CZOSNKU I CYTRYN

30 ząbków czosnku

3 cytryny

1 l przegotowanej, chłodnej wody

Czosnek obrać i przecisnąć przez praskę. Wycisnąć sok z cytryn. Wszystko razem wymieszać w słoju – najlepiej z ciemnego szkła – będzie dłużej zdalny do użytku. Dodać przegotowaną, ostudzoną wodę. Roztwór odstawić w chłodne i ciemne miejsce na 2–3 dni. Pić po 1–3 łyżki dziennie. Syrop ma właściwości uodparniające, łagodzi objawy grypy oraz ból gardła. Na zdrowie!

A. Rozum

CHRYZTY

Artur Kazimierz Hodana

ŚLUBY

Marek Józef Łukaszuk

i Monika Agnieszka Kalisz

POGRZEBY

+ Zbigniew Tadeusz Hołuj

+ Tadeusz Chmielowski

+ Jan Hudaszek

Stary plac zabaw, ale jak nowy

Tekst: Wacław Szczotkowski

Jestem w obowiązku udzielić mieszkańcom Jawornika informacji, dotyczących powstałego po regeneracji i modernizacji, placu zabaw dla dzieci i siłowni plenerowej. W grudniu został oddany do użytku plac zabaw i siłownia na wolnym powietrzu znajdujący się przy boisku klubu sportowego „Jawor”. Oczywiście plac zabaw istniał tam wcześniej, ale przez szkodliwe czynniki spowodowane zmiennymi warunkami atmosferycznymi, nieumiejętne korzystanie z urządzeń na placu zabaw oraz chuligańskie wybryki niektórych osobników naszej społeczności, którzy zdewastowali elementy wyposażenia placu zabaw, wspomniany plac zabaw nie spełniał warunków do bezpiecznego korzystania z niego. Na wiosnę poprzedniego roku zwróciłem się z prośbą do Pana Burmistrza Jarosława Szlachetki, aby znalazł środki w budżecie gminy na naprawę zniszczonych urządzeń. Moje starania wsparli rodzice, którzy również wi-

dząc taką potrzebę udali się z prośbą do pana Burmistrza, aby zarządził potrzebom dzieci i doprowadził do tego, aby jawornicki plac zabaw stał się mobilny. Te nasze zabiegi wzmacniał swoim poparciem Pan Sołtys Władysław Kurowski obecny Poseł na Sejm RP. Te wspólne starania przyniosły spodziewany rezultat, a nawet przerosły nasze oczekiwania. Powstał prawie nowy plac zabaw, z bezpieczną nawierzchnią i kilkoma przyrządami siłowni na świeżym powietrzu dla dorosłych. Z placu zabaw i siłowni mogą korzystać wszyscy, byle to robili umiejętnie, dbali o przyrządy i pilnowali, aby nieodpowiedzialni użytkownicy nie niszczyli tego, co jest naszym wspólnym dobrem. Plac został również wyposażony w oświetlenie solarne, które ułatwi i umożliwi jego ochronę przed wandalami tudzież typami, których mierzi społeczne dobro. Wspólnie czuwajmy i nie bójmy się reagować, gdy ktoś niszczy to, co zostało wykonane z naszych publicznych pieniędzy. A trzeba nadmienić, że ta inwestycja została sfinansowana za kwotę blisko 250 tysięcy złotych. To prawie ćwierć miliona środków z budżetu gminy oraz pieniędzy pochodzących z dofi-

nansowania Urzędu Marszałkowskiego Województwa Małopolskiego. Dlatego skoro przeznaczono niebagatelną sumę pieniędzy na to, by bezpiecznie rodzice z dziećmi mogli spędzać wolny czas i wypoczywać w godziwych warunkach, to nie pozwólmy, by to ponownie było zrujnowane.

Bardzo dziękuję Panu Burmistrzowi Jarosławowi Szlachetce i Wydziałowi Inwestycji na czele z Panią Naczelnik Agnieszką Światowicz za wszelkie działania, które doprowadziły do odnowienia i powstania tego rekreacyjnego zakątka w Jaworniku.

Koncert scholi

Dzieci wyróżnione za udział w Roratach

Kolędowanie GA

Przekazanie Światła Betlejemskiego przez harcerzy

Biały Kamyk – redaguje zespół; **Opiekun:** ks. Sławomir Głuszek;

Redakcja: Lucyna Bargieł, Andrzej Pawłowski, Wacław Szczotkowski (redaktorzy wydania), Beata Kielbowicz, Anna Kowalska, Elżbieta Łabędzka, Agnieszka Rozum, Wiktoria Sułowska, Justyna Tyrka, Elżbieta Węgrzyn, Monika Zająć;

Skarbnik: Bogumiła Węgrzyn; **Skład:** Małgorzata Gumularz; **Foto:** Paweł Ciaputa, **Adres:** www.bialykamyk.net; **e-mail:** bkamyk@op.pl;

Zdjęcie na okładce: Jan van Eyck, *Zwiastowanie*, XV w., National Gallery of Art w Waszyngtonie, domena publiczna.

REDAKCJA ZASTRZEGA SOBIE PRAWO DO SKRACANIA I OPRACOWANIA EDYTORSKIEGO NADEŚLANYCH TEKSTÓW.